

foretage en egentlig revision af den skete forbehandling, og man må vel have særdeles gode grunde til at afslå en ansøgning, der er ledsaget af et sådant certifikat.

Fra bureauets side har man givet udtryk for, at det vil lette etableringen af en sådan ordning, hvis det bliver et relativt begrænset antal patentmyndigheder, der bistår bureauet med nyhedsundersøgelsen og forbehandling. I det foreliggende oplæg synes man at være inde på, at man skulle holde sig til 5-6 nationale og internationale undersøgelsesinstitutter, og man har specielt peget på, foruden det internationale institut i Haag, patentmyndighederne i Moskva, München, Washington og Tokyo.

Det nu foreliggende forslag, der stiler mod etablering af en særlig union i tilknytning til Pariser-unionen og inden for dens medlemskreds, har, som det vil ses, vakt stor interesse inden for de største industrilande. Man må formentlig se i øjnene, at en ordning efter disse linier inden få år vil kunne blive en realitet. Ordningen kan vel mindre lidt om de tanker, der har været fremme inden for EEC og EFTA, i særdeleshed den sidste, men er for så vidt mindre ambitiøs, som den i hvert fald formelt ikke berører de enkelte landes nationale suverænitet i relation til patentudstedelsen, og den har den væsentlige praktiske fordel, at den ikke kræver iværksat et nyt stort internationalt patentinstitut, men baserer sig på nogle af de bestående nationale patentmyndigheder. Det er vel på den anden side et forhold, som kan medføre visse vanskeligheder, idet det på forhånd synes en meget stor opgave at få 5-6 nationale og internationale myndigheder til at arbejde i detalier ud fra samme synspunkter og skabe en helt ensartet behandling og bedømmelse inden for de pågældende patentinstitutioner.

Kommer en sådan ordning til veje, vil den, uanset at afgørelserne er overladt til de nationale myndigheder, utvivlsomt medføre

en betænkelig degeneration af de patentinstitutioner, der ikke er med i den internationale sagsbehandling, idet der både kvantitativt og kvalitativt vil finde en sådan reduktion sted af disse myndigheders arbejde, at det vil være vanskeligt at opretholde institutioner af en faglig kvalitet, som det nationale erhvervsliv kan være tjent med.

For vort vedkommende bliver spørgsmålet derfor, hvilken indflydelse man i givet fald vil kunne få. Den indflydelse, som ethvert medlem gennem unionens forskellige organer selvsagt må have, vil formentlig være af meget begrænset karakter, og det må derfor synes naturligt, at man ser på spørgsmålet om et mere indgående medarbejderskab.

Efter handelsministeriets mening vil en nordisk patentinstitution, således som den foreligger i det Folketinget forelagte patentlovsforslag, der jo i realiteten er en fællesnordisk patentinstitution, opdelt på 4 samarbejdende bureauer, være den, som naturligt kunne indgå som den 6. med BIRPI samarbejdende patentmyndighed efter det internationale institut og de fire nævnte patentværker. England råder ikke over de faciliteter, der kræves til en nyhedsundersøgelse og forbehandling som forudsat i planen, idet man i England kun undersøger i relation til tidligere engelsk materiale. Frankrig har ikke i dag nogen forundersøgelse, og Norden er vel derfor som samlet institution den som i kvalitet og omfang kommer næst efter Rusland, Tyskland, USA og Japan.

Man bør formentlig nu se i øjnene, at et nordisk samarbejde, hvis BIRPI-planen kommer til udførelse, er vor eneste mulighed for at få direkte indflydelse på patentpolitikken, og at man i modsat fald vil kunne risikere i praksis at måtte acceptere, hvad der bestemmes udefra uden at have nogen væsentlig indflydelse på patenteringsforhold.